

Kulaté stoly v regionech ke strategickému rámci Česká republika 2030 a jeho implementaci (29.06. – 27.11.2017)

Souhrnný zápis za klíčovou oblast Globální rozvoj

Klíčová oblast Globální rozvoj obvykle přilákala menšinu účastníků kulatého stolu. V Hradci Králové či Ostravě se workshop konal za přítomnosti jednoho účastníka, v Olomouci byl pro nezájem o tuto oblast zrušen. Téma naopak více rezonovalo v regionálních metropolích (Brno, Praha), kde se kulatého stolu zúčastnili i zástupci ze soukromého sektoru, institucí veřejné správy a akademické obce. Nejčastěji však téma vzbuzovalo zájem u zástupců neziskového sektoru – organizací působí především na území ČR, resp. jsou národní pobočkou mezinárodní platformy, místních akčních skupin – a zástupců veřejné správy (zaměstnanci krajských úřadů). Na úrovni městské části nebývají globální témata příliš řešena. Pokud ano, tak nepřímou podporou neziskových organizací, které se globálními tématy zabývají, případně podporují školy, které pořádají mezinárodní campy.

Část účastníků, která o to projevila zájem, byla v návaznosti na workshopy zařazena do rozdělovníku Odboru pro udržitelný rozvoj a pozváni na veřejnou konzultaci návrhu implementace Agendy 2030 v ČR, která se uskutečnila dne 29. listopadu 2017.

Některé neziskové organizace jsou prostřednictvím konsorcií (Glopolis, Zelený kruh, FoRS) zastoupeny v relevantních institucionálních platformách udržitelného rozvoje (Rada vlády pro udržitelný rozvoj nebo Rada pro zahraniční rozvojovou spolupráci). Participace menších organizací, které pracují se specifickými cílovými skupinami na národní úrovni (např. děti a mládež, senioři, migranti, osoby ohrožené chudobou a sociálním vyloučením, osoby s postižením atd.), je však žádoucí, především pak v souvislosti s implementací globální Agendy 2030 pro udržitelný rozvoj, jejíž hlavním principem je zapojení všech, včetně nejvíce ohrožených skupin („leave no one behind“). Tito aktéři budou proto zapojeni do přípravy návrhu implementace Agendy 2030, na kterém Odbor pro udržitelný rozvoj ÚV pracuje.

21. Česká republika aktivně a s důrazem na národní priority spoluutváří prostředí podporující udržitelný rozvoj na globální úrovni a úrovni Evropské unie.

Dotazy byly směřovány k implementaci cílů souvisejících s podporou zastoupení Čechů a Češek v mezinárodních institucích (viz specifický cíl ČR 2030 21.3), konkrétně pak rozšířením dosavadní implementace zaměřené na zaměstnance a zaměstnankyně institucí veřejné správy (např. Strategie podpory Čechů a Češek v institucích EU) na pracovníky nevládních organizací. Účastníci vznesli návrh, že by nevládní organizace působící v oblasti udržitelného rozvoje mohly být více podporovány za účelem zlepšení jejich koordinace s evropskými a dalšími mezinárodními partnery.

Proběhla diskuse na téma zahraničních aktivit MAS a jejich možného zapojení do zahraniční rozvojové spolupráce.

Projekt „Systém dlouhodobých priorit udržitelného rozvoje ve státní správě“, reg. č.: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0002185 je realizován s finanční podporou Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost.

Jako velmi důležitá byla hodnocena informovanost místních iniciativ o finančních nástrojích (EU, národních, krajských), které pro implementaci regionálních a přeshraničních projektů existují. Dalším z diskutovaných témat byla oblast mimo-institucionálního vzdělávání (např. systém výměny úředníků, mobilita pracovníků v soukromém sektoru apod.), které je klíčové o překlenutí disparit (konkrétně např. v Euroregionu Nisa). Vytvoření platformy s příklady dobré praxe získalo u diskutujících pozitivní zpětnou vazbu. Diskutována byla dále také problematika projektů, jejichž cíle by měly být formulovány především s ohledem na dopad v dlouhodobém měřítku, což se stále neděje.

Účastníci dále diskutovali také každodenní problémy municipalit ve vztahu k centrální státní správě. Jako problematická byla identifikována implementace evropské legislativy, která s sebou nese značnou administrativní zátěž spojenou s navýšením výdajů na administrativu. To je v přímém protikladu s prohlášeními o snížení administrativní zátěže obcí. Jako další problém byla jmenována zkosnatelost procesu administrace evropských dotací, které navíc dostatečně nezohledňují potřeby a požadavky koncového příjemce těchto dotačních politik. Kritéria projektů by si měly samosprávy nadefinovat samy dle svých potřeb. Pro průmyslové zóny je zde společný problém nedostatku pracovníků – proces možného přijetí pracovních sil z Ukrajiny, Běloruska příslušným ministerstvům trvá déle než 10 měsíců, což výrazně brání rozvoji (konkrétně např. regionu severních Čech).

22. Posílením koherence vnitřních politik s vnějším dopadem podporuje Česká republika globální udržitelný rozvoj. Účastníci diskutovali zejména možnosti zapojení místních aktérů do implementace Agendy 2030 v České republice a konkrétní bariéry, kterým aktéři při své činnosti čelí. Obecně lze tyto bariéry shrnout jako neflexibilitu státní správy vzhledem k jednání se samosprávou – dlouhé časové prodlevy, nedostatečné vysvětlení podnikaných kroků či zapojení do rozhodování apod. Z konkrétních bariér zaznělo např.: nemožnost využívání přeshraničních letů záchranné služby do vybraných zemí z důvodu neuzavřeného partnerství, nedostatečný přístup k informacím o dění na úrovni Evropské unie – např. nezveřejňování zápisů ze zasedání formací Rady EU). Dále se obecně diskutovalo také podpora vzdělávání a přeshraniční spolupráce pro inovace.

V Liberci byla diskutována především přeshraniční spolupráce v Euroregionu Nisa a transfer inovací a zkušeností, který by bylo možné nastavit např. prostřednictvím podpory pracovní mobility, regionální mobility studentů apod. Jako příklad dobré praxe byla diskutována spolupráce mezi Libercem a Žitavou, díky které dochází k odstraňování bariér mezi regiony (jazykových, komunikačních, infrastrukturních atd.).

Jako ukázka nekoherentních politik z hlediska příjemců byly identifikovány imisní limity u nás a v sousedním Polsku. Jejich rozdílné nastavení nezohledňuje jejich přeshraniční dopad.

Z hlediska koherence politik na místní úrovni je hlavní bariérou absence dlouhodobé vize a strategie rozvoje města, což je způsobeno čtyřletým volebním cyklem a s tím spojeného střídání ve vedení města.

Vypracovala: Aneta Haimannová